

SVÁTEK TĚLA A KRVE PÁNĚ

Eucharistie je největší poklad, který v církvi máme. V žádném jiném světovém náboženství není Bůh lidem tak blízko. Pán je v našich svatostáncích neustále k dispozici všem potřebným a prosícím. Svou svatost, vznešenost, moc, slávu i své božství ukryvá v proměněných způsobech chleba a vína. Naprosto bezbranný, vydává se lidem do rukou a ještě je zve: "Pojďte ke mně všichni... já vás občerstvím; vezměte a jezte, toto je moje tělo..." Ježíš nám dává sebe, nic většího nám nemůže dát i když je všemohoucí. Je moc dobře, že mu vyjadřujeme svou vděčnost, když slavíme svátek Božího těla.

I letos, po slavnostní bohoslužbě v kostele na Mariánské Hoře, pokračovala oslava průvodem hezkou lipovou alejí ke čtyřem oltářům u kapliček křížové cesty. Je tu tichý, klidný a rozsáhlý prostor, vzdálený od dopravního ruchu. Za obloukem lipové aleje už začíná les, na opačné straně je krásný výhled do kraje.

Je to místo jako stvořené pro tuto oslavu i pro rozjímání.

Za křížkem, v čele průvodu, šly naše statečné a otužilé družičky, které se tu poprvé dočkaly solidnějšího a teplejšího počasí (jindy tu byl vích, chlad i přeháňky). Košíčky měly plné květů, aby je mohly sypat Pánu Ježíši na cestu. Za nimi následovali ministranti, kněz s Ježíšem v eucharistii, zpěváci, hudba a my všichni ostatní, kteří jsme provázeli svého Pána. Když utichla hudba, bylo slyšet šumění stromů a občasné ptačí štěbetání.

Zastavili jsme se u prvního oltáře a já slyšela vedle sebe dětský hlásek, jak vytrvale opakuje poslední slova kněze i zpěváků. Hlásek patřil nemocnému Tomáškoví, který seděl vedle mě na kočárku. Bylo to dojemné. Myslela jsem na Boží spravedlnost a na to, jak nás jednou tihle trpící - nevinní předběhnou a zaujmou svá místa v Božím království.

Z evangelia jsme slyšeli, jak Pán při poslední večeři poprvé proměnil chléb a víno ve své tělo a krev. Potom následovaly prosby za ochranu od všech pohrom ohrožujících životy lidí. Bože, ochraňuj nás všechny také od zla, které ohrožuje naše duše. Po Božím požehnání jsme pokračovali k dalšímu oltáři.

Přítom nebylo vůbec těžké si představit, jak Ježíš s učedníky chodil na tichá místa, mimo lidská obydlí a jak za ním přicházely davy lidí a on je učil a uzdravoval. Kolik lidí by asi přišlo, kdyby se dozvěděli, že 22.6.2003, v 17.00 hod., bude na Mariánské Hoře procházet „léčitel“ – Ježíš, který uzdraví všechny nemocné. Stačí ho s důvěrou poprosit, být v jeho stínu nebo se jen dotknout jeho šatů... Myslím, že by ta rozlehlá louka ani nestačila. A přece je v eucharistii tentýž Ježíš, jen zašel ve své lásce příliš daleko, až do krajnosti. Stále uzdravuje ve svátosti smíření naše nesmrtelné duše. Tělo, i to nejzdravější, musí stejně zemřít.

Oslavu jsme ukončili v chrámu chvalozpěvem: Bože chválíme tebe.

Pane, žasnu nad tvou pokorou a ze všeho nejvíc obdivuji tvou lásku, která tě dohnala až k ustanovení eucharistie a na kříž. Bože, uč nás své pokoře a lásce.

CHVÍLE PRVNÍHO SVATÉHO PŘIJÍMÁNÍ

Stejně jako jiné roky, i letos, nám měsíc červen přinesl milou slavnost 1.svatého přijímání dětí naší farnosti. Z doslechu vím, že je to slavnost už tradičně velmi oblíbená a dlouho očekávaná. Není divu, řeknete si, děti se svou opravdovostí a nadšením umějí vždy vykouzlit krásnou atmosféru. A letos tato událost zavítala i do naší rodiny...

Začnu však pěkně po pořádku, jak jsem to měla možnost vnímat já. Nerada to přiznávám, ale dost často chodívám všude na poslední chvíli. Tentokrát jsem však náhodou (náhody prý ale neexistují) přeslechla čas příchodu dětí a tak jsme, celá rodina, seděli v lavici již o čtvrt hodiny dříve. Dostali jsme tím čas na naladění se. Znáte to – čas čekání na něco krásného a důležitého je nádherný. Hlavou vám prolétají momenty ze života vašeho potomka. Cítíte radost, že dnes ho čeká velký krok vpřed v jeho vztahu k Pánu Ježíši a zpětně se to dobré i těžké v jeho životě tímto uspořádává a dostává ten správný smysl.

Ještě před začátkem mše svaté přichází překvapení. Opět nečekané a moc milé. Pod oltářem rozbalují velký plakát. Ručně malovaný. Převažují na něm barvy zelená a modrá (volba této kombinace poukazuje prý na smysl pro harmonii mezi nebem a zemí). A pak to slovo. Nechci věřit vlastními očím – ale

opravdu je tam velkými tiskacími písmeny napsáno – ICHTHYS. Naše tajemné rodinné slovo s dlouhou tradicí. Po počátečním úžasu zůstává pro nás plakát jako laskavá tvář přítele provádějící nás slavnostní mší svatou.

A už je tady slavnostní obřad. Prováděný důstojně a pečlivě, a přitom s lehkostí mírně chladného letního nedělního rána. Žádná okázalost. Spíš lidskost a otevřenost. Děti jsou soustředěné, není divu, jsou to jejich chvíle: přicházejí se jednotlivě představit, rodiče jim před oltářem žehnají a předávají rozžatou svíci a to světlo si pak sami nesou do lavic. Opatrují si ho i při nesení darů a svého tabla

k obětnímu oltáři. A pak vrcholí chvíle jejich opravdového prvního přijímání Pána Ježíše ve svátosti eucharistie.

I příběh z kázání děti oslovil. Je o odvážném klukovi z dob prvních křesťanů, který vymyslel prostý a duchaplný způsob, jak se zkontaktovat s neznámými křesťany ze sousedního společenství. Šel na jejich dětské hřiště, namaloval tam rybu do písku a čekal. Na jeho výzvu reagoval opravdu jen ten, koho to znamenalo oslovilo a spojení bylo potom navázáno. I my si v tu chvíli přejeme, aby se našim dětem povedlo navázat spojení s naším Pánem se vši otevřeností jejich srdcí.

Mše svatá je u konce. Ještě slavnostní fotografování. Podtrhává mimořádnost těchto okamžiků. Před kostelem přichází blahopřání rodiny. U nás si bere slovo otec. „Tak, a nyní jsi už mládenec.“, a poukazuje na hloubku změny, která se právě uskutečnila.

A pak přichází setkání v orlovně, doprovázené z mé strany mírnými rozpaky a ze strany dětí hlasitým „Hurá!“. Přijati jsme s péčí a laskavostí, a pár milých slov za chvíli navodí přátelskou pohodu. A navíc osobní zájem otce Pavla a sestry Ludmily o to, jak každé z dětí prožilo slavnost, ještě dokresluje vzácnost těchto okamžiků. V této chvíli cítím vděčnost za všechno, co toto dopoledne děti, a my s nimi,

prožily a za všechny ty lidi, kteří k tomu přidali svůj čas a své srdce.

Cestou domů se sytím blaženým výrazem na tváři našeho syna a nějak mimoděk mi přicházejí na mysl a docházejí slova o tom, že nejdřív Bůh miloval lidi a z lásky k nim jim dal svého Syna, jehož prostřednictvím dostáváme milost za milostí....

A tak děkuji za ten krásný den plný milostí.

B.D.

KULTURNÍ KALENDÁŘ

Pá 26.09. – 19.00 hod.

Eva Henychová – Potisící tak trochu jinak

Známa písničkářka se k oslavám obklopila několika muzikanty a vznikl tak zajímavý projekt

Sál U Dubu v Jablonném nad Orlicí

ZASE JSTE BYL V KOSTELE?

A nastaly problémy. Většinou v úterý nebo ve středu si mě volali na ředitelství nemocnice a určený pracovník se mnou vedl pohovory: „Soudruhu doktore, už jste zase byl v neděli v kostele. Jak kvám mají mít pacienti důvěru? Pacient chce lékaře, který pracuje na vědeckých základech a má důvěru k člověku, pro kterého je věda podstatou jeho lékařské práce. Co si o vás má myslet nemocný člověk, když vy věříte pověrám?“

Zavřel jsem oči a slyšel svého „politruka“ z rakovnické posádky. Oba byli odkojeni jednou brožurou.

„Tak moment, to je omyl,“ říkám mu, „já nevěřím pověrám, jsem dokonce velký nepřítel pověr!“

„Jak to, vždyť chodíte do kostela?“

„No právě proto. Vy si pletete víru s pověrou,“ upozornil jsem ho na dost zásadní rozdíl, „víra a pověra jsou v rozporu! Já pověrám nevěřím.“

„No jo, ale věříte na pánaboha, a věda přece dokázala, že žádný není,“ nevzdával se a dodal: „My si stejně myslíme, že to děláte jen proto, abyste byl zajímavý a ukazoval se...“

Podobné diskuse jsem s ním vedl často, ale na rozdíl od vojenského politruka byl hodný, nikdy nevyhrožoval, pouze se mnou pseudofilozofoval. Bylo to pokaždé nesmírně trapné, ale on to tak necítil. Pokud by to záleželo jen na něm, asi by to vše nechal plavat, byl zde ovšem nadřizený Okresní výbor KSČ (OV KSČ), který si tehdy nedošlápl na mne, ale na něho, aby situaci řešil.

Jednoho dne si mě znovu zavolal a říká: „Soudruhu doktore, podívejte se, už je to vážné. Vy sice pracujete dobře, nic proti vám, dodržujete pracovní dobu, to všecko je v pořádku, ovšem ten váš světonázor, ten se nelíbí už ani OV KSČ. Soudruzi mě

upozorňují, že tam na vás mají hlášení a že to s vámi mám nějak projednat. A buďte rád, dokud to budu řešit já. Tak mi řekněte, co s vámi? Chci po vás teď, abyste mi konečně sdělil, jak se rozhodnete. Buď skončíte s tím kostelem, anebo vás bude řešit soudruh ideologický tajemník. Jste posledním negativním jevem pelhřimovské nemocnice.“

„Víte co,“ navrhl jsem mu, „když se informace o mně přenáší přes druhého člověka, může se trochu pokroutit nebo pozapomenout. Byl byste pro, abych vyjádření poslal já soudruhu tajemníkovi písemně?“

Viděl jsem, že se mu zřetelně ulevilo. „To já budu jen rád, nebudu muset nic vysvětlovat a vy to vysvětlíte sám. Napište to, napište svůj názor a postoj!“

Kopii dopisu mám dodnes schovanou. Bylo to zrovna v době, kdy naši nemocnici stihala jedna ostuda za druhou, průsvih za průsvihem - a všechno se utúlalo. Vůbec jsem se tedy nedomníval, že bych byl nějakou černou ovčí.

Svůj dopis jsem začínal tím, že je snad zbytečné hovořit o jakýchsi lidských právech a náboženské svobodě v naší zemi, která je daná ústavou. Přesto jsem byl ochotný ustoupit od návštěv bohoslužeb, až lékař..., člen KSČ, přestane chodit do služeb opilý, až lékař..., člen KSČ, přestane brát úplatky atd. „Až mi půjdou títo lékaři, členové KSČ, příkladem, přestávám chodit do kostela,“ prohlásil jsem závěrem a podepsal jsem se: „Poslední negativní jev pelhřimovské nemocnice - Kašparů.“ Nikoho jsem nejmenoval, ale zasněženým to bylo jasné.

Když si dopis přečetl styčný straník na ředitelství, jen pokrčil rameny a neřekl ani slovo. Jak se tvářil ideologický tajemník OV KSČ, to nevím dodnes. Ovšem efekt to mělo jedinečný. Až do 17. listopadu 1989 jsem měl

absolutní klid, jako bych nebyl. Jenom mi zakázali přednášet.

Byl jsem tehdy členem Socialistické akademie, což byla osvětová organizace, rozdělená na různé sekce (zdravotnickou, zemědělskou aj.), která pořádala přednášky na okrese pro školy, učitele, důchodce apod. Když jsem nastoupil do nemocnice, hned zčerstva za mnou přišel předseda zdravotní sekce a ptal se, jestli bych se nechtěl stát jejich členem. Potřebovali totiž psychiatra, aby mohli pořádat přednášky o duševní hygieně ve stáří, přednášky z psychologie, psychiatrie apod., o které byl mezi lidmi zájem. Souhlasil jsem. Měl jsem přednášek opravdu hodně. Protože jsem pracoval sám a bez atestace a žena byla už na mateřské, byl každý haléř dobrý, i těch pětadvacet korun za hodinu přednášení.

Po napsání zmíněného dopisu za mnou přišla pracovnice jisté slavné organizace a sdělila mi s patřičnou úřední dikcí, že jsem byl vyloučen z akademie a že nesmím přednášet. Když jsem žádal vysvětlení, řekla mi, že mi nikdo není povinen nic vysvětlovat. „Ale když to chcete vědět, tak přece nemůžete být členem instituce, která má sekci vědeckého ateismu, a přitom chodit do kostela a odmítat poznatky vědeckého bádání. Člověče, to přece nejde! Tak jsme vás museli vyloučit, a tím pádem nemůžete přednášet.“ Tenkrát se samozřejmě nesmělo přednášet volně, všechno muselo být řádně organizované a schválené, aby strana měla každou aktivitu pod palcem. Zase tady argumentovali vědou. Začal jsem to slovo pomalu nesnášet.

Mezi vedoucími pracovníky našeho zdravotnického zařízení se našel jeden člen strany, který byl velmi hodný a vstřícný. Mám s ním několik zajímavých zkušeností. Jednou za mnou přišel do ordinace a říká: „Poslechněte, budou prověrky lékařů, je na to zřízená komise,

kde budou čtyři lidé - já za nemocnici, jeden soudruh za ROH a dva soudruzi z OV strany - a lékaři tam budou dotazováni na nejrůznější věci. U vás pochopitelně bude muset padnout otázka světonázoru. Otázky budu klást já, jako předseda prověřkové komise, a abych těm dvěma z OV vzal vítr z plachet, tak se vás zeptám, jestli jste už vyrovnán s náboženskou otázkou. Co odpovíte?“

„Jistě, že jsem. Já jsem s náboženskou otázkou vyrovnán zcela a úplně, protože...“

„Dobře, to chci slyšet a nic víc,“ skočil mi do řeči, „chci, abyste to tam takhle přesně řekl, a hlavně nic nerozváděl.“

Byl jsem zmaten: „Ale já to chápu tak, že ji mám vyřešenou jako křesťan.“

„Já to vím, že vy to chápete po svém, jinak, než to chápeme my. Prosim vás, nemějte k tomu žádné poznámky, neříkejte už vůbec nic, jinak se rozvine diskuse, a to bych nechtěl. Vy ze svého hlediska řeknete pravdu, neboť jste dál věřícím člověkem, ale já to před komisí zpracuji po našem,“ vysvětloval.

Před komisí se odehrálo vše přesně podle jeho scénáře až do chvíle, kdy do diskuse nečekaně vstoupil jeden přítomný soudruh s doplňujícím dotazem: „Já bych se chtěl ještě vrátit k předchozí otázce...“ Jenže předseda komise měl situaci pevně v rukou: „Myslím, že jsme probrali všechny otázky a že nás čeká ještě hodně práce s prověrkami dalších lékařů a máme také dost velký časový skluz. A tak můžeme soudruha propustit s tím, že dostane za úkol udělat si druhou atestaci z dětské psychiatrie.“

Ukázka z knihy MUDr. Maxe Kašparů „Do výšky volím pád“ - vřele doporučuji k přečtení

(js)

MÁ JEST VŠECHNA ZVĚŘ

„Základní skutečnost vědomí člověka zní: Jsem život, který chce žít uprostřed života, který chce také žít. Etika je do nekonečna rozšířená odpovědnost za všechno co žije.“ Tolik citát Alberta Schwietzera z knižky „Nauka úcty k životu“.

Mezi lidmi s vysoce vyvinutým svědomím a zodpovědností, mezi něž by měl křesťan samozřejmě patřit, mezi specialisty, tj., zoology, biology, ekology, oceánology i teology, se stále více a častěji vyslovuje otázka přežití určitých živočišných druhů v narušených ekosystémech. A jestliže přežijí, přežije i sám člověk jako příčina biologických a ekologických katastrof naší planety Země? Nedožije lidstvo dříve, než pozná svou vinu a chyby, jimiž narušil biologickou rovnováhu přírody a než tyto defekty začne cílevědomě odstraňovat?

Důsledky živelných i plánovitých zásahů člověka do přírody - bezohledné znečišťování vzduchu, půdy, vod, celého povrchu země, drancování surovinových zdrojů a hrubé vandalství - má za následek ničení přírodního prostředí, jež má své zákonitosti dané Tvůrcem. Narušení přírodních zákonitostí má za následek rapidní úbytek a vyhyn mnohých živočišných druhů. Tím je narušen potravinový řetězec živočichů, který způsobuje vymírání dalších a dalších živočišných druhů, na jímž konci je člověk. A následek? Narušením ekosystémů vyvolává v přírodě ekologickou a biologickou katastrofu.

Všemu živému stvoření, celé přírodě, dal Bůh - Stvořitel moudré přírodní zákony, které vzájemně do sebe zapadají a sobě si neodporují. Všemu životu Bůh požehnal a dal podmínky růstu a schopnost se rozmnožovat. Jsou-li tyto podmínky narušeny, je ohrožen sám život v přírodě, včetně člověka.

Je na každém člověku, aby stvořené Boží dílo ochraňoval, rozumně využíval a dotvářel. Aby hájil a ochraňoval každý život, i v té zdánlivě nejprimitivnější formě, ve všech fázích jeho vývoje. Každý živý organismus má na naší planetě své místo a poslání. Z vůle Boží slouží celá příroda člověku k zabezpečení jeho základních potřeb a ne ke kořistnictví! Když Bůh řekl, aby si člověk podmanil zemi, neřekl, aby ji sobecky vykořisťoval, drancoval a bezohledně ničil všemi dostupnými prostředky techniky. Zlo páchané na přírodě se obrací proti člověku v tzv. moderních nemocech (Aids aj.) a přírodních katastrofách (záplavy, sesuvy půdy, zemětřesení atd.).

„Má jest všechna zvěř!“ - citát z 50. žalmu upozorňuje člověka, že celá příroda je dílo Božích rukou a je člověku jen svěřena. Tento žalm vystihuje i varování pro současnou sobeckou a nemorální společnost:

Vynáší žalobu, soud i rozsudek nad člověkem, který si kořistnický přivlastňuje právo nad životem i smrtí všeho živého na celé zemi („... povede při se svým lidem...“).

Zakazuje falešně pojatou vládu člověka nad přírodou, včetně uplatňování svévolných zásahů do ní („Ale svévolníkovi Bůh praví: Nač odříkáváš má nařízení, proč si bereš do úst moji smlouvu? Ty přece nenávidíš kázeň, ty má slova za sebe jen házíš.“).

Varuje člověka před ničivými následky svého působení na Zemi („... přichází Bůh a nehodlá mlčet. Před ním jde oheň šířající, vichřice běsní kolem něho...“).

Vybízí k odpovědnosti za to, co člověk svou činností pokazil, aby uvedl v soulad veškeré protiklady, aniž by došlo k dalšímu zlu a ohrožení přírody („...přines Bohu oběť díky a plň svoje sliby Nejvyššímu!“)..

Přikazuje člověku návrat k úctě ke Stvořiteli i veškerému stvoření („Mne oslaví ten, kdo přinese oběť díky...“).

Dává však člověku i naději za nápravu pokažených věcí a při konání dobra („... ten, kdo jde mou cestou, tomu dám zakusit Boží spásu.“).

Pane Bože, nauč mě pravé úctě k životu i k celému Tvému stvořitelemu dílu!

(js)

SLUŽBA LEKTORSKÁ

Září 2003				
7.9.	Ne	23. neděle v mezidobí	7.30	p. Pecháčková 310
8.9.	Po	Narození Panny Marie	19.00	Jansovi ml.7
14.9.	Ne	24. neděle v mezidobí	7.30	Zpěvákovi 195
			16.00	Formánkovi 202
21.9.	Ne	25. neděle v mezidobí	7.30	Svobodovi 252
			16.00	Málkovi 77 HČ
28.9.	Ne	26. neděle v mezidobí	7.30	p. Krátký 73
			16.00	Pecháčkovi MH

Říjen 2003				
5.10.	Ne	27. neděle v mezidobí	7.30	p. Kunertová 177
			16.00	Kunertovi 458
12.10.	Ne	28. neděle v mezidobí	7.30	Müllerovi 177
			16.00	Applovi 100
19.10.	Ne	29. neděle v mezidobí	7.30	p. Šimková 99
			16.00	Marešovi 172
26.10.	Ne	30. neděle v mezidobí	7.30	Nastoupilovi 303
			16.00	Formánkovi 83

PRO DĚTI

AHOJ DĚTI!

SPOLEČENSTVÍ

Možná jste již někdy slyšely vyprávět pohádku s neobvyklým názvem „Devět“. Devět proto, že právě tolik bylo kuřátek, o kterých je povídání. Jedno z těch devíti kuřátek však nebylo vůbec rádo, že je jich tolik. Nechtělo se totiž dělit o zrníčka s ostatními. Jednoho dne se ale zatoulalo dál ze zahrady a spadlo do hluboké jámy. To bylo najednou strachu a pípání a volání o pomoc. Kuřátko zůstalo samo. Teď si vzpomnělo na ostatní a vzdychalo po svých osmi kamarádech. Oni zatoulané

kuřátko hledali tak dlouho, až uslyšeli smutné pípání z jámy za plotem. Hned se dali do práce.

Sháněli klacíky a drobné kamínky a vše nosili do jámy. Ta se pomaloučku zaplňovala a kuřátko se dostávalo stále výš a výš, až bylo zase venku na trávníku. Radost ze záchranu byla opravdu nevídaná. Ale hlavně si kuřátko konečně uvědomilo, jak je dobře, že není samo, ale že je jich devět.

Tak jsme trochu nahlédli do pohádky. Podobných příkladů, kdy jeden sám by mnoho neznamenal, bychom mohli najít daleko více třeba v přírodě. Nejnapadnější by mohli být třeba mravenci nebo včelky. Cožpak by jedna malá včelka stačila vytvořit tu sladkou voňavou pochoutku, kterou vám občas maminka namaže na krajíc čerstvého chleba? Určitě ne. To, že máme med, je výsledkem snažení tisíců drobných pilných včelíček.

Proč jsme si to ale vlastně povídali? Oba uvedené případy ukazují na velký význam společenství.

U nás lidí je tomu také tak. Samozřejmě, že se všichni snaží nějakým způsobem být prospěšní celku. Ale to by nebylo všechno. Každý člověk hledá někoho blízkého, komu by mohl sdělit svou radost i bolest, koho by měl rád a pro koho by chtěl žít. Nikdo většinou nechce být sám.

Příkladem takového společenství může být rodina. V ní každý z vás žije a tak si může tuto skutečnost nejlépe uvědomit. Jiným příkladem společenství je církev. Tato velká Boží rodina je zvláštní tím, že kromě naší přítomnosti je tu také přítomnost a milost Boží. Pán Ježíš nám přece slíbil, že kde jsou dva nebo tři shromážděni v Jeho jménu, tam On je uprostřed nich. A tuto velice důležitou skutečnost si můžeme uvědomovat nejen při společné modlitbě, ale

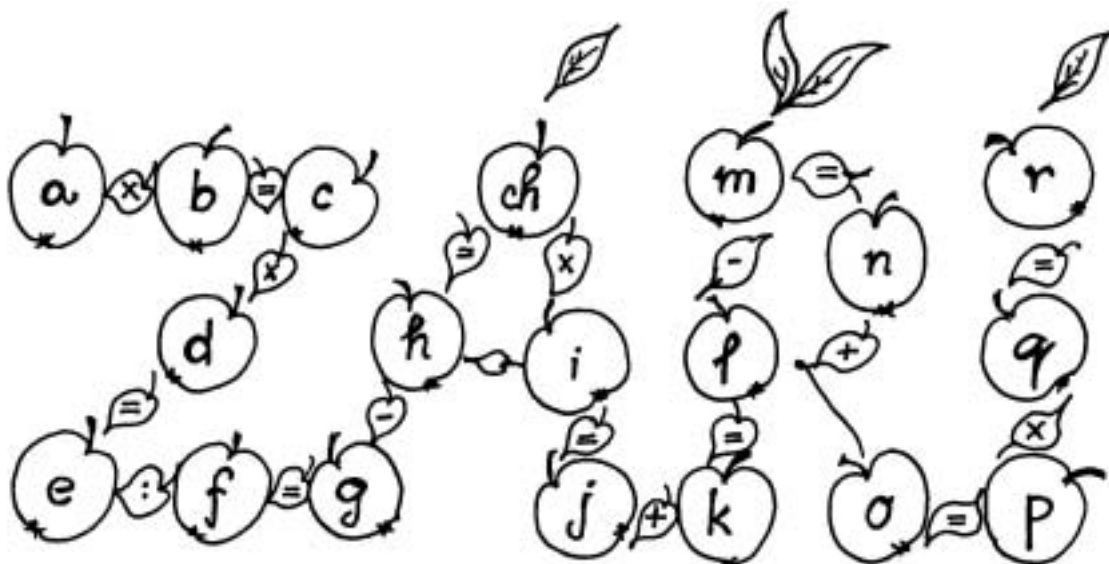
také při každé mši svaté. Zvláště nápadné je to při poutích. Poutníci z celého okolí se sejdou do poutního kostela, aby společně prožili slavnostní mši svatou. Právě takové okamžiky budeme brzy

prožívat na Mariánské Hoře, kde si připomeneme narozeniny naší nebeské maminky Panny Marie. Pokusíme se letos vidět, kromě všech pouťových atrakcí, také celé to společenství poutníků, kteří přišli k Panně Marii?

(Otazníček)

Pro starší:

Prázdniny končí a volá vás škola. Odpočaté „mozkové závity“ se zase pomaloučku začnou zahřívát a přijímat množství nových informací. Jako malou rozcvičku přijměte dnes tento početní příklad. Je dlouhý a složitější, proto nejprve musíte správně doplnit všechny jeho členy a pak teprve vypočítat a zkontrolovat výsledek. Místo písmen abecedy vždy doplníte správnou číslici. Pokud si nebudete někde vědět rady, máte v závorkách odkazy na Písmo sv. a tam naleznete nápovědu. Až vyřešíte celý příklad a dozvíte se odpověď na otázku, zkuste se nad tím v nadcházejícím měsíci září zamyslet a snažte se to i žít.

a/ počet blahoslavenství (Mt 5, 3-10)
 b/ počet základních knih Starého zákona (Pentateuch)
 c/ délka postní doby
 d/ počet egyptských ran (Ex 7-12)
 e/ délka velikonoční doby
 f/ počet přikázání
 g/ počet chlebů při nasycení zástupů (Lk 9,13)
 h/ počet synů Noeho (Gn 6,10)
 ch/ počet ryb při nasycení zástupů (Lk 9,13)
 i/ pořadové číslo přikázání „Nezabiješ“
 j/ počet družiček v podobenství (Mt 25,1)

k/ počet hlavních částí Bible
 l/ počet synů Jákoba (Gn 35,22b)
 m/ počet rozumných družiček v podobenství (Mt 25,2)
 n/ počet svátostí
 o/ počet evangelií
 p/ počet apoštolů bez Jidáše
 q/ počet hubených krav ve snu faraóna (Gn 41,3)
 r/ výsledek je odpovědí na otázku: “Kolikrát máme odpustit svému bratru, když proti nám zhřeší?”

Kontrolu si najdete v Písmu svatém (Mt 18,21-22).

Řešení z minulého Poutníka:

Vodník Mokryšos má v policích 4 páry stejných hrnečků: 3.hrneček z 1.řady a 4.h. z 2.ř.; 2.h. z 3.ř. a 5.h. ze 4.ř.; 6.h. z 1.ř. a 6.h. ze 4.ř.; 4.h. z 3.ř. a 1.h. ze 4.ř.

Řešení osmisměrky:

Prázdninový den.

(EJ)

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

V září 2003 oslaví:

95 let	paní Anděla Dušková	z Dolní Čermné
92 let	paní Marie Mertová	z Dolní Čermné
80 let	paní Helena Vašíčková	z Dolní Čermné
77 let	pan Jaroslav Bednář	z Dolní Čermné
77 let	paní Jarmila Menclová	z Dolní Čermné
77 let	pan Jaroslav Šebrle	z Dolní Čermné
72 let	pan Josef Nastoupil	z Dolní Čermné
70 let	paní Marie Havlová	z Dolní Čermné
70 let	pan Oldřich Dostál	z Dolní Čermné
55 let	pan Josef Mareš	z Dolní Čermné
50 let	pan Petr Mareš	z Dolní Čermné
75 let	paní Marie Syserová	z Petrovic
75 let	pan Václav Vávra	z Horní Čermné

Všem oslavencům jménem farnosti i jménem svým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Byli pokřtěni a stali se členy Kristovy církve

v Dolní Čermné **27.7.2003** **Adam Křivohlávek** z Dolní Čermné
 v Dolní Čermné **24.8.2003** **Martin Kulhavý** z Horní Čermné

Rodičům Adama a Martina rád blahopřeji

a vyprošuji všechny potřebné milosti pro křesťanskou výchovu jejich dětí.

ve Verměřovicích **3.8.2003** **Ing. Kamil Mikula** z Verměřovic

Kamilovi k jeho uvedení do křesťanského života blahopřeji

a vyprošuji věrnost k daru křesťanského povolání.

Svátost manželství přijali

na Mariánské Hoře **2.8.2003**

Ludmila Skočíková z Mutěnic a **Václav Pecháček**
z Dolní Čermné

Novomanželům Pecháčkovým rád blahopřeji

a vyprošuji Boží ochranu a požehnání do jejich společného života.

Křesťanský jsme se rozloučili

v Petrovicích **3.7.2003** s **Rudolfem Vondrou** z Petrovic
 ve Verměřovicích **16.7.2003** s **Jarmilou Podlezlou** z Verměřovic
 v Dolní Čermné **19.7.2003** s **Josefem Langrem** z Dolní Čermné

Pozůstalým ještě jednou vyslovuji křesťanskou účast na jejich zármutku.

Otec Pavel

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

22. neděle v mezidobí
31. srpna 2003
36.-39. týden / 2003

BOHOSLUŽBY V MĚSÍCI ZÁŘÍ:

Upozornění

Vzhledem k dovolené duchovního správce od 8.září do 30.září 2003 nebude po tři neděle vycházet malý Poutník. Z toho důvodu jsou plánované bohoslužby uvedené již na celý měsíc. Aktuální zprávy budou vždy oznámeny v nedělních ohláškách. Proto jim věnujte patřičnou pozornost.

V duchovní správě bude po dobu dovolené P.Seidla zastupovat P.Petr Tobek, administrátor v Bystřeci. Na něho se také můžete obracet v případě pohřbů zemřelých nebo zaopatřování nemocných (tel.č.: mobil: 732362406 nebo fara Bystřec: 465 642647). Se zajišťováním pohřbů je vám ochoten pomoci pan Josef Mareš, kostelník v Dolní Čermné (tel.č.: 465 393498)

1. září - pondělí	22.týdne v mezidobí – mše svatá pro děti na začátku nového škol.roku
	18.00 Dolní Čermná – za rodiče Duškovy a sourozence Marii a Václava
3.září - středa	sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve
	19.00 Dolní Čermná – za Jiřího Mikulu a vnuka Martina
4.září - čtvrtek	22.týdne v mezidobí
	6.45 Dolní Čermná – za Josefa Klekara, manželku a dceru s manželkou
	19.00 Verměřovice – za rodinu Pomikálkovu a Vágnerovu
5.září - pátek	první pátek v měsíci, zasvěcený úctě Nejsvětějšího srdce Ježíšova
	19.00 Dolní Čermná – za Josefa a Annu Macháčkovy
6.září - sobota	první sobota v měsíci, zasvěcená úctě Neposkvr. srdce P. Marie
	6.45 Dolní Čermná – za Jarmilu Šípovou
	19.00 Mariánská Hora – za požehnání pro všechny mladé lidi
7. září - neděle – 23. neděle v mezidobí, poutní slavnost na Mariánské Hoře	
	Dolní Čermná - 7.30 h. – za farníky
	dále viz. Program poutní slavnosti na Mariánské Hoře
8. září - pondělí	Svátek Narození Panny Marie
	19.00 Mariánská Hora
10.září - středa	23.týdne v mezidobí
	19.00 Dolní Čermná – na poděkování Pánu Bohu za dar uzdravení
12.září - pátek	památka Jména Panny Marie
	19.00 Dolní Čermná – za Ludvíka Plháka, rodinu Netušilovu a duše v očistci
13.září - sobota	sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve
	19.00 Petrovice – za Zdeňka Marka a rodiče
14. září – neděle – Svátek Povýšení svatého Kříže	
	Dolní Čermná - 7.30 h. – za Josefa Langra, rodinu Langrovu a rodinu Němečkovu
	Verměřovice - 9.00 h. – za Josefa Mlynáře, syna a zemřelý z rodiny Stejskalovy
	Mariánská Hora- 16.00 h. – za rodinu Špačkovou a Marii Juříčkovou
15. září - pondělí	památka Panny Marie Bolestné
	19.00 Dolní Čermná
17.září - středa	sv.Kornélia, papeže a Cypriána, biskupa, mučedníků
	24.týdne v mezidobí, sv.Roberta Bellarmína, biskupa a učitele církve
	19.00 Dolní Čermná – za Hugo Štěpánka a jeho rodinu
19.září - pátek	24.týdne v mezidobí, sv.Januária, biskupa a mučedníka
	19.00 Dolní Čermná – za Marii a Antonína Pecháčkovy
20.září - sobota	sv.Ondřeje Kim Taegona, kněze, sv.Pavla Chong Hasanga a druhů, mučedníků
	Poutní zájezd naší farnosti do rakouského poutního místa Mariazell.
	19.00 Verměřovice

21. září - neděle – 25. neděle v mezidobí, v Petrovicích se slaví posvěcení kostela

Kostelní sbírka této neděle je určena na potřeby církevního školství.

Dolní Čermná -	7.30 h. – za Rudolfa Klekara, manželku Marii, vnučku Ilonu a oba zetě
Petrovice -	9.00 h. – za Václava Mikulu

Mariánská Hora-	16.00 h. – za Rudolfa Šléze a rodiče
24.září -	středa
	25.týdne v mezidobí
	19.00 Dolní Čermná – za Emmanuele Gatti
26.září -	pátek
	25.týdne v mezidobí, sv.Kosmy a Damiána, mučedníků
	19.00 Dolní Čermná – za Marii Pecháčkovou, rodiče a sourozence
27.září -	sobota
	sv. Vincence z Pauly, kněze a řeholníka
	19.00 Petrovice – za Marii Prokopcovou, manžela a dva syny
28. září - neděle – sv. Václava, mučedníka, hlavního patrona českého národa	
Dolní Čermná -	7.30 h. – za rodinu Vávrovu a Cejnarovu
Verměřovice -	9.00 h.
Mariánská Hora-	16.00 h. – za nová kněžská a řeholní povolání

Upozorňujeme, že na tuto odpolední mši svatou pojede autobus. Vyjíždí v 15.20 h. z Verměřovic, pokračuje přes Petrovice a zastavuje na všech autobusových zastávkách v Dolní a Horní Čermné.

Příležitost ke sv. zpovědi v měsíci září budete mít:

Ve farním kostele:	ve středu 3.září od 17.00 h. - do 18.55 h., v pátek 5.září od 15.30 h. – do 18.30 h., v ostatních dnech se zpovídá vždy 30 minut před začátkem každé mše svaté.
Ve Verměřovicích:	ve čtvrtek 4.září od 16.00 h. – do 18.55 h.
Na Mariánské Hoře:	v neděli 7.září od 7.00 h. – do 12.00 h. a od 13.30 h. – do 17.30 h.

Akce ve farnosti:

akce	den	datum	hodina	místo
zkouška zpěvu na dětské bohoslužby	každé pondělí	v září	16.45 h.	fara Dolní Čermná
mše svatá pro děti	pondělí	1. 9.	18.00 h.	kostel Dolní Čermná
Dětské klubičko	čtvrtek	4. 9.	9.00 – 11.00 h.	fara Dolní Čermná
pravidelná návštěva starších a nemocných farníků před prvním pátkem	čtvrtek	4. 9.	dopoledne	Dolní Čermná
adorace před vystavenou eucharistií	pátek	5. 9.	dopoledne	Dolní Čermná
	pátek	5. 9.	15.00 – 18.30 h.	kostel Dolní Čermná

Poutní slavnost na Mariánské Hoře v sobotu 6. září a v neděli 7. září 2003

v sobotu	v 19.00 h.	rytmická mše sv.
		– za požehnání pro všechny mladé lidi
	ve 20.15 h.	katecheze pro mládež
		– v poutním kostele, P.Tomáš Hoffmann, vojenský kaplan a kaplan pro mládež
	od 22.00 h. – do 22.30 h.	
		– společná adorace v poutním kostele
	od 22.30 h. - do 6.30 h. - celonoční adorace	
		- zajišťuje mládež z Dolní Čermné
v neděli	v 7.30 h.	mše sv.
		- slouží P. Robert Kunert, SJ - v poutním kostele
	v 10.00 h.	slavná mše sv.
		- celebruje Mons.Jan Graubner, arcibiskup olomoucký v areálu Křížové cesty venku před hlavním vchodem do kostela
	ve 14.30 h.	modlitba křížové cesty v poutním areálu
	v 16.00 h.	mše sv. - za všechny dobrodince farnosti - slouží P. Seidl v areálu Křížové cesty venku před hlavním vchodem do kostela

Kostelní sbírka této neděle je určena na pokračování v opravě poutního kostela na Mariánské Hoře.

Příležitost ke sv. zpovědi: v poutním kostele od 7.00 - do 12.00 h. a od 13.30 h. – do 17.30 h.

Odjezdy autobusů na Mariánskou Horu: z Verměřovic: v **8.30 h. a v 14.30 h.**

Autobus jede z Verměřovic přes Petrovice a zastavuje na obvyklých zastávkách v Dolní a Horní Čermné. Po mši sv. se vrací stejnou cestou zpět.

Otec Pavel

POUTNÍK, ZÁŘÍ 2003

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: poutnik@post.cz

Uzávěrka příštího čísla je **7. září 2003**, Poutník vyjde **28. září 2003**

Členové red. kroužku: P. Seidl, P. Mareš, J. Mařík, R. Mannl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková

Grafické zpracování: Z. Krátký, T. Macháček, T. Bednář. **Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.**

Tiskne Tiskárna DOBEL, Dobrovského 556, Lanškroun, ☎ 465 323 159. **Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.**